

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoP/172/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2721200379
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Hýbelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2721200379.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Silvie Hýbelovej a členov Mgr. Fedora Benku a Mgr. Kataríny Arnouldovej v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté deti: A. B., narodená XX.X.XXXX a C. B., narodená XX.X.XXXX, obe bytom u matky, obe zastúpené opatrovníkom: Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Senica, deti rodičov: matka D. E., narodená X.X.XXXX, trvale bytom F. G., zastúpená JUDr. Ľubomírom Vanekom, advokátom, Potočná 169/85, Skalica a otec E. B., narodený X.X.XXXX, adresa na doručovanie: D. G. XXX, XXXX F., Nemecko, štátny občan Talianskej republiky, právne zastúpený splnomocnencom AK Studio Legale, s.r.o., Galandova 3, Bratislava, za účasti Krajskej prokuratúry Trnava, o návrhu matky na zákaz styku otca s maloletými deťmi a vzájomnom návrhu otca na úpravu styku s maloletými deťmi, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Senica zo dňa 29. júla 2024, č.k. SI-9P/16/2021-588, takto

rozhodol:

I. 1. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I., III., IV., V., VI., VII. potvrdzuje
2. Výrok II. potvrdzuje okrem časti upravujúcej podmienky realizácie styku týkajúcej sa prítomnosti matky, ktorú mení tak, že určený styk sa bude realizovať bez prítomnosti matky.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom napadnutým odvolaním zamietol návrh matky na zákaz styku otca s maloletými deťmi A. a C. (výrok I.), upravil styk otca s maloletými deťmi tak, že otec je oprávnený sa s nimi stretávať v Centre pre deti a rodiny Holíč, so sídlom v Holíči, Rodinné domky 1 a to za prítomnosti matky, ako aj pracovníka daného zariadenia, vždy druhú stredu v mesiacoch február, máj, august a november každého kalendárneho roka v čase od 15,30 hod. do 17,00 hod. a to za účasti tlmočníka z talianskeho jazyka do slovenského jazyka a naopak, ktorého je povinný zabezpečiť otec na svoje náklady (výrok II.), zároveň upravil, že otec je oprávnený kontaktovať maloleté deti telefonicky alebo prostriedkami elektronickej komunikácie vždy druhú sobotu v mesiacoch marec, jún, september a december, každého kalendárneho roka, v čase od 15,30 hod. do 16,00 hod. s tým, že matka je povinná zabezpečiť uvedené formy kontaktu (výrok III.). Zároveň súd uložil maloletým deťom a rodičom výchovné opatrenia a to povinnosť po dobu 12 mesiacov podrobiť sa psychologickému poradenstvu v Centre pre deti a rodiny Holíč, Rodinné domky 1, Holíč, za účelom opätovného nadviazania vzťahov maloletých detí s otcom, zlepšenia vzájomnej komunikácie otca s maloletými deťmi, ako aj komunikácie medzi rodičmi navzájom ohľadom výchovy detí, za účasti tlmočníka z talianskeho jazyka do slovenského jazyka a naopak, ktorého je povinný zabezpečiť otec na svoje náklady (výrok IV.), matke určil povinnosť nahradiť trovy konania štátu vo výške 355,81 eur v mesačných splátkach po 30,- eur, splatných počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku do zaplatenia, pod následkom straty výhody splátok (výrok V.) a otcovi určil povinnosť nahradiť trovy konania štátu v sume 1.067,43 eur do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia (výrok VI.), rozhodol že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov prvoinštančného

a odvolacieho konania (výrok VII.). Z odôvodnenia rozsudku vyplynulo, že matka sa návrhom doručeným súdu dňa 15.3.2021 domáhala úpravy rodičovských práv a povinností k maloletým deťom A. a C., navrhla zveriť ich do jej osobnej starostlivosti, otcovi určiť povinnosť platiť výživné 200,- eur na každé maloleté dieťa a zakázať otcovi styk s maloletými deťmi. Otec dňa 28.6.2022 podal vzájomný návrh, ktorým sa domáhal zverenia detí do striedavej osobnej starostlivosti. Následne uviedol, že na tomto návrhu netrvá, avšak navrhol upraviť asistovaný styk s maloletými deťmi jedenkrát za mesiac dve hodiny, za prítomnosti matky, alebo inej nezávislej osoby. Následne v apríli 2024 upravil návrh na asistovaný styk tak, že tento navrhol nariadiť u detského psychológa za prítomnosti matky a tlmočníka do talianskeho jazyka jedenkrát mesačne. Súd vo veci rozhodol rozsudkom, č.k. 9P/16/2021-384 zo dňa 13.3.2023, ktorým zveril maloleté deti do osobnej starostlivosti matky, otcovi určil povinnosť prispievať na maloleté deti sumami 165,- eur mesačne na každú, s účinnosťou od 15.3.2021 do 31.8.2021 a následne sumou 200,- eur na každú s účinnosťou od 1.9.2021. Zároveň určil nedoplatok na zročnom výživnom na maloletú A. vo výške 1.185,44 eur a maloletú C. vo výške 1.185,44 eur. Zakázal otcovi styk s maloletými deťmi, rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Doplnčiacim rozsudkom zo dňa 17.4.2023 uložil matke povinnosť nahradiť trovy konania štátu vo výške 355,81 eur a otcovi vo výške 1.067,43 eur. Proti rozsudku a doplnčiacemu rozsudku podali rodičia odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Trnave uznesením, č.k. 11CoP/74/2023-472 zo dňa 30.1.2024 tak, že rozsudok i doplnčiaci rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd uviedol, že z okolností prípadu nevyplýva dôvodnosť zákazu styku otca s maloletými deťmi. Súd nezhliadol v danej veci výnimočné okolnosti vo vzťahu otca a detí, ktoré by odôvodňovali zákaz styku. Ďalej odvolací súd skonštatoval, že za vhodné a primerané rodinnej situácii detí bude obmedzenie styku otca s maloletými, pričom súd prvej inštancie bude hľadať najvhodnejší model obmedzeného styku, tak aby bolo zabezpečené aj bezpečie maloletých vzhľadom na ich obavy z vyhrážok otca o únose detí. Súd prvej inštancie po vrátení veci doplnil dokazovanie a zistil z výsluchu matky, že s otcom detí žila 8 rokov v zahraničí, v roku 2020 od neho odišla, vrátila sa s deťmi na Slovensko, nakoľko ju týral, bil, kričal po nej ako aj po jej ďalšom synovi. Maloleté sa ho báli. Potom, ako ju fyzicky napadol, sa s deťmi nestretol, sú spolu len v telefonickom kontakte, počas ktorého však s ním deti nerozprávajú, len ho počúvajú. Nechce, aby sa otec s deťmi stýkal, nakoľko sa ho boja. Keď s ním deti nechceli komunikovať, aj pred nimi na ňu kričal, že ju zabije a zoberie deti. Z výsluchu otca súd zistil, že sa chce domáhať svojich práv ako otca. Naposledy sa s maloletými stretol 9.11.2020. Má záujem sa s deťmi stretávať. Obvinil matku, že ich pred ním schováva. K deťom nebol nikdy zlý. Komunikuje s nimi telefonicky, deti však len počúvajú a nerozprávajú. Vyhrážky voči matke nemyslel vážne. Pristúpil k nim z dôvodu, že s ním nekomunikuje a skrýva mu deti. Pripustil jeden fyzický útok na matku, ku ktorému došlo v tú noc, keď sa rozišli. Priznal, že výhražné správy posielal matke za účelom, aby sem mohol prísť, nakoľko sa matka skrýva. Zo správ kolízneho opatrovníka z prešetrenia pomerov zo 7.3.2022 a 9.5.2024 súd zistil, že matka býva od mesiaca september 2023 spolu s maloletými deťmi a plnoletým G. v H. v rodinnom dome v osobnom vlastníctve partnera matky. Je nezamestnaná, evidovaná na úrade práce, poberá rodinné prídavky na dve deti 500,- eur (okrem SR aj z Rakúska). V novembri 2020 ju otec maloletých detí napadol, za čo na neho podala trestné oznámenie. Počas incidentu boli prítomné aj maloleté deti. Napadol tiež jej syna maloletého G., z čoho majú dcéry doteraz traumy. Otec ich telefonicky kontaktuje stále. Väčšinou ich matka musí prehovárať, aby otcovi zdvihli telefón. Komunikáciu otca matka považuje za veľmi nevhodnú, z ktorého dôvodu naďalej nesúhlasí s tým, aby sa deti s otcom stretávali. Matka na otca podala trestné oznámenie aj za marenie výkonu úradného rozhodnutia, nakoľko porušil zákaz priblíženia. Deti pri pohovore uviedli, že sa otca boja, nepamätajú si kedy ho videli naposledy, voláva im asi trikrát alebo štyrikrát do týždňa cez videohovor, rozumejú mu, aj keď nie všetko, pričom len niečo málo mu odpovedajú lebo nevedia dobre po taliansky. Uviedli, že sa s otcom stretnúť nechcú, boja sa ho, že by im niečo urobil. Vo výchove matky neboli zistené žiadne nedostatky. Právne súd prvej inštancie vec posúdil podľa § 25, § 26, § 31 ods. 1 veta prvá, § 37 ods. 1, 2 písm. d), ods. 8 Zákona o rodine a zo zisteného skutkového stavu a z vykonaného dokazovania vyvodil záver, že návrh matky na zákaz styku otca s maloletými deťmi nie je dôvodný a vzájomný návrh otca je dôvodný len čiastočne. Súd mal preukázané, že rodičia detí nežijú spolu od novembra 2020, kedy medzi nimi došlo k incidentu. Starostlivosť o deti odvtedy zabezpečuje matka, v ktorej starostlivosti neboli zistené žiadne nedostatky. Matka zotrvala na tom, že otec nevhodným spôsobom pôsobí na deti, najmä tým, že vyvoláva u nich strach a zároveň pokračuje v protiprávnom konaní voči matke, keď nerešpektuje povinnosť uloženú mu neodkladným opatrením (zákaz priblíženia). Otec sa vyjadril, že ľutuje správy, ktoré odoslal deťom alebo matke, pričom poukázal na to, že pri odmietaní deťmi cíti obrovskú emočnú bolesť a veľmi ťažko sa mu s touto situáciou vyrovnáva. Vykonaným dokazovaním má súd preukázané, že správanie otca voči maloletým na nich negatívne vplyva a že tu teda existuje obava z nesprávneho vývoja maloletých

detí. Uvedené možno konštatovať najmä z jeho nenávisťných prejavov voči matke maloletých. Matka súdu predložila správy a nahrávky komunikácie otca, z ktorých vyplýva, že otec sa pred maloletými deťmi vyjadroval nenávisťne voči nej a takisto nevhodne a urážajúco na adresu maloletých detí (napr. „už máte charakter vašej matky, to sa mi na vás nepáči, ste klamácky ako mama“ alebo „ste hlúpe dievčatá...“). Z postoja maloletých je zrejmé, že citlivo vnímajú správanie otca voči matke a majú z neho strach, či už zo svojich zážitkov z obdobia, keď s ním žili alebo z jeho súčasnej telefonicko-komunikácie, keď sa v nej vyjadruje spôsobom, ktorý je spôsobilý u detí vyvolať reálnu obavu o zdravie svojej matky alebo z ich únosu otcom. Zo záverov znaleckého posudku ďalej vyplýva, že z psychologického hľadiska sa po vyšetrení detí a ich udávaného postoja k otcovi javí ako opodstatnené obmedzenie alebo zákaz styku s otcom. Kvôli riziku viktimizácie nie je vhodné deti nútiť k stretávaniu s otcom a to ani za prítomnosti matky, najmä v súvislosti so zadokumentovanými agresívnymi, komunikačnými stratégiami otca vo vzťahu k nej. Znalec dodal, že správanie otca pri realizácii znaleckého dokazovania pôsobilo rozporuplne, keďže nevyužil poskytnutý priestor na stretnutie s maloletými deťmi počas znaleckého dokazovania, čo kontrastuje s jeho verbálne deklarovanou snahou o kontakt s dcérami. Maloleté deti majú vytvorené k matke stabilné vzťahové väzby, matke dôverujú. Vo vzťahu s otcom referujú negatívny a odmietavý postoj v popredí so zvýraznenými obavami, keďže boli vystavené jeho agresívnym, verbálnym a brachiálnym atakom v správaní vo vzťahu k matke. Čo sa týka postoja maloletých k otcovi, sekundárne môže byť ich vzťah voči nemu ovplyvnený aj kritickým postojom matky a nevlastného brata k ich otcovi a to vzhľadom na ich konfliktné interakcie. Znalec však nezistil nátlakové či manipulatívne stratégie matky k maloletým deťom. Súd sa ďalej zaoberal posúdením, či otec prejavuje skutočnú snahu vhodným spôsobom obnoviť vzťah s maloletými deťmi. Z vyjadrenia otca vyplýva záujem o stretávanie sa s maloletými deťmi. Je však potrebné zohľadniť tu veľkú vzdialenosť jeho bydliska od bydliska detí (minimálne 570 km) a takisto jazykovú bariéru, keďže otec nerozumie slovenskému jazyku. Otec bol viackrát pricestovaný na Slovensko, mal snahu o stretnutie sa s deťmi, takisto s deťmi pravidelne telefonuje, tri-štyrikrát do týždňa. Nemožno teda súhlasiť s argumentáciou matky, že záujem otca o deti je len predstieraný. Konštatuje, že z jeho konania skôr vyznieva, že nevhodná komunikácia otca je spôsobená frustráciou spojenou s dlhým odlúčením od maloletých detí, keď sa nevideli viac ako tri roky a takisto z nedoriešením konfliktu medzi rodičmi, z čoho pramení nenávisťný vzťah otca voči matke. Zákaz styku predstavuje výnimočné riešenie a vážny zásah do výkonu rodičovských práv a povinností, ktorý môže byť odôvodnený len okolnosťami na strane dieťaťa. Zákaz styku môže súd nariadiť len vtedy, ak nie je možné zabezpečiť záujem maloletého dieťaťa obmedzením styku. Dôvodom na zákaz styku môže byť potenciálna ujma na fyzickom zdraví dieťaťa, ujma na psychickom zdraví a ujma v inej než zdravotnej oblasti u maloletých. Súd zamietol návrh matky na zákaz styku. Styk upravil v relatívne úzkom rozsahu, a to v špecializovanom zariadení v Centre pre deti a rodiny Holíč za prítomnosti tretej osoby (odborného pracovníka CDR) štyrikrát v kalendárnom roku, a to v mesiacoch február, máj, august a november vždy druhú stredu v mesiaci od 15.30 hod. do 17.00 hod. Uvedený rozsah styku umožní opätovne nadviazať vzťah otca s maloletými deťmi. Súd pri určení frekvencie asistovaného styku vychádzal z toho, že stretnutie otca s maloletými deťmi neprebehlo už viac ako tri roky a je teda potrebné nadviazať kontakt a vzťah postupne, pričom za primerané považuje stretnutie každé tri mesiace. Nakoľko asistovaný styk bude prebiehať v CDR bolo potrebné zohľadniť aj možnosti a kapacity daného zariadenia, ktoré sa vyjadriло, že je možné asistovaný styk zabezpečiť len v pracovných dňoch v čase od 8.00 hod. do 17.00 hod.. Najvhodnejšie bude preto upraviť styk v strede pracovného týždňa. Čo sa týka spôsobu styku, súd tu vyhovel návrhu otca a upravil ho za prítomnosti tretej osoby v špecializovanom zariadení, ktoré môže zabezpečiť odbornú pomoc v riešení kritickej rodinnej situácie. Styk upravil aj za prítomnosti matky, a to najmä z dôvodu, aby sa maloleté deti necítili ohrozené, čo jednoznačne prítomnosť matky môže zabezpečiť. Súd mal za to, že priebeh stretnutia v cudzom prostredí môže pôsobiť na maloleté deti stresujúco a podpora matky môže maloletým deťom napomôcť cítiť sa bezpečne. Súd neakceptoval obavu matky s poukazom na násilné správanie otca z dôvodu, že styk bude prebiehať v odbornom zariadení vykonávaným okrem iného opatrenia na predchádzanie vzniku, prehlbovaniu a opakovaniu krízových situácií dieťaťa v prirodzenom rodinnom prostredí, pri ktorom bude prítomný odborný pracovník daného zariadenia a takisto ďalšia osoba (tlmočník). Takisto je potrebné zohľadniť tvrdenie samotnej matky, že maloleté deti sú na ňu tak naviazané, že na stretnutie bez nej by nešli. Zo znaleckého posudku síce vyplýva, že nie je vhodné deti nútiť k stretnutiu, na druhej strane však znalec jednoznačne nekonštatoval, že je potrebné styk otca s maloletými deťmi zakázať. Súd zároveň otcovi uložil povinnosť zabezpečiť pri stretnutiach prítomnosť tlmočníka z talianskeho jazyka z dôvodu, že otec nerozumie po slovensky a maloleté deti zase po taliansky a za účelom zabezpečenia komunikácie je potrebné, aby bol pri stretávaní otca s deťmi prítomný tlmočník. Doterajšia komunikácia otca s deťmi bola nedostatočná, jednak z dôvodu jazykovej bariéry a z dôvodu použitej nevhodnej

komunikácie otca obsahujúcej verbálne útoky a vyhrážky voči matke maloletých detí. Otec sám navrhol, že náklady na asistovaný styk je ochotný v plnej miere znášať. Súd upravil, že otec je oprávnený kontaktovať maloleté deti telefonicky alebo prostriedkami elektronickej komunikácie vždy druhú sobotu v mesiacoch marec, jún, september a december, každého kalendárneho roka, t. j. každé tri mesiace. Úvaha súdu smerovala najmä k tomu, že vzájomný vzťah otca s deťmi je potrebné budovať postupne a pravidelná komunikácia je jeho základným predpokladom. Na druhej strane je však žiaduce, aby bol kontakt medzi rodičmi a dieťaťom zachovaný, hoci aj na diaľku s poukazom na veľkú vzdialenosť bydlísk. Aspoň čiastočne tak bude zachovaný kontakt otca s deťmi v období, keď nie je upravený osobný asistovaný styk. Otec už pred rozhodnutím odvolacieho súdu komunikoval s matkou maloletých detí agresívne. Súd si je vedomý, že po rozhodnutí odvolacieho súdu otec naďalej pokračoval obdobným spôsobom, keď sa pred deťmi vyjadroval v tom smere, že ich matka je škaredá sviňa a deti sú hlúpe prípadne, že sa vzdá otcovstva. Súd má teda za to, že nedošlo k zmene pomerov a teda, že by bolo možné odchyliť sa od právneho záveru odvolacieho súdu, ktorý konštatoval, že z okolností daného prípadu nevyplýva dôvod na zákaz styku otca s deťmi. Súd zobral do úvahy aj názor maloletých detí zistený prostredníctvom kolízneho opatrovníka, keď zhodne uviedli, že sa otca boja, že by im niečo urobil. Maloleté deti sa s otcom veľmi dlhý čas osobne nestretli, naposledy v novembri 2020. Táto ich obava môže prameniť z nevhodnej agresívnej komunikácie otca, najmä vo vzťahu k ich matke. Je povinnosťou súdu prihliadať na názor maloletých detí, na druhej strane je však potrebné daný stav vyhodnotiť z pohľadu všetkých na vec rozhodujúcich skutočností. Vyslovené obavy maloletých detí sú síce pochopiteľné, ale vzhľadom na upravenú formu stretávania je ich naplnenie minimalizované. Je však potrebné, aby boli vhodným spôsobom o forme stretávania sa s otcom upovedomené, či už zo strany kolízneho opatrovníka, pracovníka CDR alebo psychológa v rámci odborného poradenstva. Súd tiež skonštatoval, že zo záverov znaleckého dokazovania nevyplývalo jednoznačné odporúčanie na zákaz styku, pričom zákaz styku by podľa názoru súdu nebol v najlepšom záujme maloletých detí. V konaní neboli preukázané výnimočné okolnosti vo vzťahu otca a detí, ktoré by odôvodňovali zákaz styku. Otec deťom nikdy fyzicky neublížil, súd vyhovel vzájomnému návrhu otca len čiastočne a styk upravil len 4-krát do roka, keď zohľadnil, že je potrebné vzťah budovať postupne, keďže styk neprebíha takmer 4 roky a danú frekvenciu stretávania považuje za primeranú. Prihliadol aj na vzdialenosť bydlísk, keďže cestovanie si vyžaduje väčšie náklady, ale je potrebné tiež zohľadniť časové hľadisko. Súd zohľadnil pasívny prístup otca, keď sa nedostavil na vyšetrenie k znalcovi a po rozhodnutí odvolacieho súdu ani na pojednávania súdu prvej inštancie. Pokiaľ sa teda otec za obdobie od novembra 2020 dostavil na Slovensko dvakrát, uvedené správanie nesvedčí úprimnej snahe stretávať sa s deťmi vo väčšom rozsahu, teda v zmysle jeho návrhu jedenkrát do mesiaca. Je potrebné, aby otec vyvinul v tomto smere primeranú aktivitu za účelom nadobudnutia rodičovských kompetencií a snahu o napravenie vzťahov s deťmi. Skutočnosť, že voči otcovi sú vedené viaceré trestné konania, nie je pre konštatovanie o dôvodnosti zákazu styku otca s maloletými deťmi postačujúca. Súd pripojil trestný spis sp. zn. Sl 8T/41/2023, z ktorého mal preukázané, že vo veci doteraz nebolo rozhodnuté. Ďalej zistil, že proti otcovi je vedené ďalšie trestné konanie pod sp. zn. 5V/148/23/2206 pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia. Zároveň matka podala 19.2.2024 trestné oznámenie vo veci podozrenia zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy. Súd zamietol návrh matky a prokurátora Okresnej prokuratúry na doplnenie znaleckého dokazovania, nakoľko má za to, že by bolo nadbytočné pre rozhodnutie vo veci. Znalcom vypracovaný posudok súd považuje za aktuálny a použiteľný pre daný prípad aj po rozhodnutí odvolacieho súdu, ani odvolací súd nekonštatoval, že by bol znalecký posudok nedostatočný. Čo sa týka telefonickaj a elektronickej komunikácie otca, potvrdzuje len závery zistené znalcom, čo sa týka rodičovských kompetencií, ktoré charakterizoval ako orientačne nezrelé. Z uvedeného je zrejmé, že telefonická a elektronická komunikácia otca predložená matkou je len pokračovaním doterajšej komunikácie z jeho strany a podľa názoru súdu tak nedošlo k takej zmene skutkového stavu, ktorá by si vyžadovala doplnenie znaleckého posudku. V zmysle Zákona o rodine možno uložiť výchovné opatrenie, v prípade ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a to aj bez návrhu. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že otec sa s maloletými deťmi pravidelne nestretáva, rodičia spolu dostatočne nekomunikujú, ktoré skutočnosti môžu mať negatívny vplyv na výchovu a celkový vývoj maloletých detí. Súd preto uložil aj bez návrhu maloletým deťom a rodičom výchovné opatrenia a to povinnosť podrobiť sa psychologickému poradenstvu v CDR Holíč za účelom obnovenia vzťahu u otca s deťmi a zlepšenia vzájomnej komunikácie medzi rodičmi. Podstatou tohto výchovného opatrenia by malo byť nastavenie takej spolupráce medzi rodičmi, ktorá nebude mať negatívny vplyv na výchovu maloletých detí. Súd na dosiahnutie jeho účelu považuje za dostačujúce obdobie 12 mesiacov. Predmetom výchovného opatrenia by malo byť aj budovanie vzťahu, resp. dôvery medzi maloletými deťmi a otcom ako aj medzi rodičmi navzájom v tom smere, aby stretávanie s otcom maloletým deťom nespôsobovalo akékoľvek

psychické problémy. Súd je názoru, že odborná pomoc zo strany CDR môže napomôcť dosiahnuť požadovaný cieľ, ktorým je zachovanie rovnoprávneho vzťahu maloletých detí k obidvom rodičom. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 52 CMP. Keďže v predmetnom konaní štát vynaložil trovy v súvislosti so znaleckým dokazovaním, súd rozhodol aj o trovách konania štátu. Znalcovi bolo priznané znalečné v sume 1.423,24 eur. Výsledky znaleckého dokazovania svedčili v prospech tvrdení matky o negatívnom dopade stretávania sa detí s otcom na priaznivý vývoj maloletých detí. Je však potrebné poukázať na závery posudku, z ktorých jednoznačne nemožno vyvodiť záver o potrebe zákazu v styku otca s deťmi, takže znalecké dokazovanie bolo v prospech účastníkov konania, slúžilo na objektívne a odborné zisťovanie názoru citových väzieb a vzťahu maloletých detí k obidvom rodičom. Súd preto s ustanovením § 55 CMP dospel k právnomu názoru, že je spravodlivé, aby na úhradu trov štátu titulom vyplateného znalečného boli zaviazaní obidvaja rodičia, pričom za spravodlivé považoval pomerné rozdelenie trov z dôkazu medzi rodičov v pomere 25% ku 75% v prospech matky a tak určil matke povinnosť zaplatiť sumu 355,81 eur a otcovi sumu 1.067,43 eur na účet Okresného súdu Senica.

2.

Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie v zákonnej lehote podala odvolanie matka maloletých detí. Uviedla, že sa odvoláva voči celému rozsudku. Dôvodila, že rozsudok nepovažuje najmä v časti určenia asistovaného styku otca s deťmi za vhodný a v záujme maloletých. Znalec sa explicitne nevyjadril k tomu, že je potrebné zakázať styk otca s deťmi, avšak po vyšetrení detí skonštatoval, že deti odmietajú stretávanie sa s otcom pre jeho násilné prejavy správania, pričom znalec označil obavy detí za opodstatnené. Výslovne skonštatoval, že z dôvodu rizika viktimizácie nie je vhodné deti nútiť k stretávaniu s otcom. Znalec doporučil osobný kontakt aj za prítomnosti matky, pri ktorom skonštatoval reálne riziko viktimizácie maloletých. Súd sa nevyssporiadal s jednoznačným záverom znalca, ktorý ako odborne spôsobilá osoba neodporúčal nútiť deti k stretávaniu sa s otcom a to ani za prítomnosti matky, čo vylučuje aj možnosť prítomnosti inej osoby. Znalec uviedol, aké nepriaznivé následky by malo nútené stretávanie detí s otcom na vývoj detí a najmä na ich psychiku. Ako mal súd snahu zachovať styk otca s deťmi, má za to, že to bolo možné realizovať iným vhodným spôsobom, elektronickými prostriedkami, na čo matka poukazovala aj vo svojich podaniach. Ani právo rodiča na stretávanie sa so svojimi deťmi nemôže byť za žiadnych okolností povýšené nad právo dieťa, na zdravý vývoj, čo je prvé a zásadné kritérium, cez ktoré treba posudzovať možnosti realizácie rodičovských práv. Poukázala na článok 12 Dohovoru o právach dieťaťa s prihliadnutím na názor maloletých vytyka súdu, že tento názor nezohľadňoval a to aj napriek tomu, že deti riadne odôvodňovali svoj strach a nevlú stretnúť sa s otcom, pričom znalec ich obavy vyhodnotil ako oprávnené. Detské vnímanie nežiadúceho správania otca nie je ohraničené trestnoprávnymi normami a priamou obeťou trestného činu. Pokiaľ sú deti na matku citovo naviazané, nepochybne vnímajú útoky na ňu ako útoky proti vlastnej integrite a preto je plne pochopiteľný záver znalca, že v prípade nútenia detí k osobnému stretnutiu s otcom budú celkom určite vystavované riziku viktimizácie. V danom prípade je nepochybné, že otec v nežiadúcom a negatívnom konaní nielen voči matke pokračoval a to aj v priebehu súdneho konania aj po rozhodnutí odvolacieho súdu. Otec s deťmi komunikoval agresívne (cit. „Ty A. a C. mám Vás celkom u riti, prestanú reči do telefónu A. a C. hovno ma zaujíma, čo je s nimi, cit.: „Ste sprosté, ako Vaša matka, ste hlúpe, obidve ste hlupane.“), citovo ich vydieral (cit.: „Už Vám nezavolám, stačilo, to je naposledy, čo Vám volám, zablokujem si Vás, všetko ste pokazili, zruším otcovstvo.“). Zodpovedné orgány musia vziať do úvahy, že separácia, teda odchod z násilného vzťahu nezaručujú ukončenie násilia zneužívajúceho rodičovstva ani neznamená bezpečie pre matku a deti a začatie ozdravného procesu. Násilní muži dokážu prezentovať seba ako lepších rodičov. Znižovanie autority ženy ako matky zo strany násilného otca dieťaťa a narušenie vzťahu matka, dieťa, je tiež súčasťou násilných a kontrolujúcich taktík, k čomu v tomto prípade opakovane dochádza a ktoré konanie bolo preukázané. Toto konanie otca je v rozpore s najlepšimi záujmami detí. Otec neprejavil žiadnu snahu o nápravu. Styk otca s deťmi môže negatívne ovplyvňovať aj matkine psychické zdravie. V tejto súvislosti sa javí absolútne neprípustné, aby súd určil styk detí s otcom za prítomnosti matky, ktorá je obeťou násilia a ktorý sa jej pravidelne vyhráža fyzickou likvidáciou. Reálnu hrozbu viktimizácie detí potvrdil aj znalec. Pri uvažovaní o úprave styku s otcom je hlavným cieľom ochrana a najlepší záujem dieťaťa. Dôležitou úlohou súdu je posúdiť riziko styku otca s deťmi, čo mu súd prvej inštancie pozornosť nevenoval a to napriek tomu, že zo záverov posudku jednoznačne vyplýva, že v prípade nútenia detí k stretávaniu sa s otcom je tu reálna hrozba viktimizácie detí. Otec od začiatku konania od marca 2021 absolútne neprejavil žiadnu snahu o nápravu komunikácie a zlepšenie vzťahu s deťmi, ale naopak svoju agresivitu stupňoval, pričom toto namieril priamo voči maloletým deťom, teda nie už výhradne voči matke. Otec kontaktoval priamo deti a výhradne im adresoval vyhrážky

a vulgarizmy, pričom zrejme v domnievajúc sa, že v blízkosti telefonuje aj matka, čas vyhrážok adresoval aj jej. Vzhľadom na zabezpečenú komunikáciu otca priamo s deťmi, ktorá je v absolútnom rozpore so záujmami detí aj kolízny opatrovník a prokurátor OP zhodne navrhli súdu doplniť znalecké dokazovanie zamerané na vyšetrovanie otca za účelom posúdenia jeho rodičovských schopností a posúdenia rizika negatívneho vplyvu styku otca s deťmi na ich zdravý psychický vývoj. Matka tak považuje rozsudok za nesprávny v rozpore s najlepšimi záujmami maloletých detí. Navrhla preto rozsudok zrušiť, vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3.

Otec v písomnom vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že situácia, kedy matka znalecký posudok prezentuje ako smerodajný dôkaz, kedy musí byť rozhodnuté len na základe toho, čo povedal znalec považuje za zmatečné a nesprávne. Znalecký posudok je len jeden z dôkazov, nie je mu pripisovaná žiadna vyššia sila. Všetky dôkazy sa hodnotia súhrnne za celé konanie. Matke sa nepodarilo žiadnym spôsobom v podanom odvolaní vymedziť, v čom má spočívať nesprávne právne posúdenie veci keď rozhodnutie súdu prvej inštancie je konzistentné, logicky a právne odôvodnené rešpektujúc práva všetkých účastníkov aj názor odvolacieho súdu. Takto upravený styk bude pre otca neuveriteľne finančne náročný (platiť tlmočníka, cestovať na SR, atď.) a napriek tomu je ochotný toto všetko absolvovať, len aby zapracoval na vzťahu s maloletými, čím jasne preukazuje, že má záujem riadiť sa súdnym rozhodnutím a radami ďalších odborných osôb, ako napríklad psychológ, len aby si s maloletými deťmi vybudoval vzťah. Rovnako vyjadruje, že v záujme detí a budovaní vzťahu s nimi je v plnej miere ochotný participovať s matkou a ďalšími osobami, ktoré určil prvoinštančný súd na postupe zlepšenia jeho vzťahu s maloletými. Navrhol rozsudok potvrdiť.

4.

Prokurátor Okresnej prokuratúry v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že úplný zákaz styku možno označiť za riešenie ultima ratio, ktoré je vyhradené mimoriadnej situácii, ku ktorej musia existovať veľmi vážne dôvody. Z konštantnej judikatúry vnútroštátnych súdov ako aj z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva vyplýva požiadavka pozitívneho záväzku SR vytvárať predpoklady preto, aby prerušený kontakt rodiča s dieťaťom mohol byť perspektívne obnovený. Ak by súd dospel k záveru, že pre zachovanie najlepšieho záujmu dieťaťa postačí obmedzenie styku s prípadným stanovením jeho podmienok, toto riešenie je preferované pred absolútnym zákazom styku. Súdy majú za povinnosť procesnými prostriedkami, ktoré im zveruje právny poriadok vytvárať predpoklady pre narovnanie narušených vzťahov medzi rodičmi a ich deťmi. Orgány štátu teda majú vynaložiť nevyhnutnú starostlivosť najmä v období, keď rozvrátené vzťahy medzi deťmi a rodičom ešte možno stabilizovať a nemajú čakať, kým sa odmietavé reakcie detí vystupňujú tak, že krivdy vo vzťahu rodiča a dieťaťa už nebude možné napraviť. Má za to, že súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku v bodoch č. 24-38 podrobne uviedol dôvody, pre ktoré nebolo možné návrhu matky na zákaz styku vyhovieť a rozviedol úvahy, ktorými sa spravoval pri stanovení úpravy styku otca s maloletými deťmi, s ktorými dôvodmi sa prokuratúra stotožňuje v plnom rozsahu. Stotožnil sa i s názorom súdu, podľa ktorého nebola od vrátenia veci odvolacím súdom zistená a preukázaná zásadná zmena pomerov, či skutkového stavu veci ako na strane rodičov, tak na strane maloletých, ktorá by jednoznačne preukazovala, že zákaz styku otca s maloletými je jediným možným opatrením, ktoré je zároveň aj v najlepšom záujme detí. K vyslovenému názoru maloletých detí uvádza, že účelom zisťovania názoru je identifikovať priania a názory dieťaťa, na ktoré súd následne pri rozhodovaní prihliada. Je dôležité si uvedomiť, že názory detí môžu byť častokrát ovplyvnené momentálnou situáciou, ktorú dieťa prežíva, resp. prežilo v ostatnom období. Zistený názor dieťaťa je preto potrebné vyhodnocovať vo vzájomnej súvislosti so všetkými okolnosťami zisteného skutočného stavu veci. Súd v danom prípade názor maloletých detí nielen zisťoval, ale na tento aj prihliadal, pričom jeho samotné vyhodnotenie v rozsudku dostatočne odôvodnil. Na znalecký posudok súd prihliadal v spojení s ďalšími zadováženými dôkazmi, najmä výsluchmi účastníkov, ich písomnými vyjadreniami, ďalšími listinnými dôkazmi a z jeho záverom celkom zrejme vychádzal aj pri určovaní pomerne prísne stanoveného rozsahu obmedzeného asistovaného styku otca s deťmi. Preto sa nemožno stotožniť s názorom matky, ktorá považuje rozsudok za rozporný s vykonaným znaleckým dokazovaním. Pokiaľ sa týka zamietnutia návrhu na doplnenie znaleckého dokazovania, tu ide o oprávnenie súdu nevyhovieť ďalším návrhom na doplnenie dokazovania, ak má súd za to, že vykonanie navrhovaného dôkazu neprinesie do veci žiadne nové skutočnosti, ktoré by mali zásadný vplyv na výsledok konania. Súd v rozsudku náležite zdôvodnil, prečo podaným návrhom na znalecké dokazovanie nevyhovel. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam mal za to, že rozsudok je zákonný, vecne správny, riadne odôvodnený, preto ho navrhol potvrdiť.

5.

Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že je pravda, že zákaz styku je veľkým zásahom do rodičovských práv, no treba prihliadať na najlepší záujem maloletých detí, ktoré či už pri pohovore na úrade a tak isto aj pred znalcom uvádzali, že otca sa boja, nepamätajú si, kedy ho videli naposledy, no asi 3 a 4- krát do týždňa im volá. Často sa stáva, že v telefonátoch nadáva na mamu, že sa o nich dobre nestará, čo však nie je pravda. Uviedli, že si pamätajú ako otec mamu bil, s otcom sa stretnúť nechcú, boja sa ho, že by im niečo urobil. Telefonáty od otca im nevidia, no nechcú sa s ním stretnúť. Nikdy im neublížil, ani ich neudrel, vždy len mamku. Majú obavy z uskutočnenia jeho vyhrážok, o ich únose zo Slovenska. Napriek tomu, že ich psychický stav je stabilizovaný, sú u nich prítomné negatívne momenty prežívania špecificky pri vystavení zraňujúcim zážitkom v spoločnej domácnosti rodičov. Je v ich prežívaní napätie a obavy zo stretnutia s otcom. Otec sa nezúčastnil znaleckého dokazovania, ani viacerých súdnych pojednávaní, poukazujú tiež na nevhodnú komunikáciu otca s maloletými, kde im hovorí ako zruší otcovstvo, viac im nepošle peniaze, deti nazýva hlúpymi, z čoho je zrejmé, že sa nesnaží o nápravu vzťahu s deťmi, ale ešte viac týmto ich od seba odťahuje. Navrhli v záujme zachovania kontaktu otca s deťmi, realizáciu styku len prostredníctvom elektronických prostriedkov.

6.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba – matka maloletých (§ 359, § 362 ods. 1 CSP a § 7 ods. 1 CMP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 CSP) postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania, preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce bez ohľadu na rozsah a dôvody podaného odvolania (§ 65 CMP), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie matky je dôvodné len v časti týkajúcej sa jej prítomnosti pri styku.

7.

Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 9P/16/2021 je úprava rodičovských práv a povinností k maloletým deťom: A. B., narodená XX.X.XXXX a C. B., narodená XX.X.XXXX. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým zamietol návrh matky na zákaz styku otca s maloletými deťmi, upravil styk otca s maloletými a to tak, že otec je oprávnený sa s nimi stretávať za prítomnosti matky, pracovníka zariadenia v Centre pre deti a rodiny Holíč, vždy druhú stredu v mesiacoch február, máj, august a november každého kalendárneho roka v čase od 15,30 hod. do 17,00 hod. za účasti tlmočníka z talianskeho jazyka ktorého je povinný zabezpečiť otec na svoje náklady. Tiež upravil, že otec je oprávnený kontaktovať deti telefonicky alebo prostriedkami elektronickej komunikácie vždy druhú sobotu v mesiacoch marec, jún, september, december každého kalendárneho roka, v čase od 15,30 hod. do 16,00 hod. a uložil maloletým deťom a rodičom výchovné opatrenie a to povinnosť po dobu 12 mesiacov podrobiť sa psychologickému poradenstvu v CDR Holíč za účelom opätovného nadviazania vzťahu detí s otcom, zlepšenia vzájomnej komunikácie otca s deťmi, ako aj komunikácie medzi rodičmi ohľadom výchovy maloletých za účasti tlmočníka z talianskeho jazyka, ktorého je povinný zabezpečiť otec na svoje náklady.

8.

Podľa § 25 ods. 3 Zákona o rodine ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa, súd obmedzí styk maloletého dieťaťa s rodičom alebo zakáže styk maloletého dieťaťa s rodičom, ak nie je možné zabezpečiť záujem maloletého dieťaťa obmedzením styku maloletého dieťaťa s rodičom.

9.

Súdy sú povinné všetkými zverenými procesnými prostriedkami vytvárať predpoklady na urovanie narušených vzťahov medzi rodičmi a deťmi. Výnimkou zo všetkých pravidiel o povinnosti dbať na pravidelný kontakt rodiča s dieťaťom je prípad, keď záujem dieťaťa vyžaduje, aby bolo dočasné stretávanie s jedným z rodičov obmedzené, alebo úplne zakázané. Ide o výnimočné riešenie a vážny zásah do výkonu rodičovských práv a povinností, ktorý môže byť odôvodnený len okolnosťami na strane dieťaťa. Tieto musia byť natoľko závažné, že ochrana záujmu dieťaťa vyvolala potrebu obmedziť prirodzený kontakt. Zásadne nemožno obmedzenie alebo zákaz styku vysloviť v prípade, ak dôvody vyplývajú zo vzťahu medzi rodičmi a nie zo vzťahu medzi rodičom a dieťaťom. Akékoľvek, aj oprávnené výhrady jedného rodiča voči druhému rodičovi, ktoré sa týkajú jeho postoja ako partnera, nemôžu byť dôvodom na zásah do styku s dieťaťom.

10.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu potrebnom na zistenie skutočného stavu rozhodného pro posúdenie zákazu styku otca s maloletými a zistený stav v celom rozsahu preberá. Odvolací súd sa stotožnil so závermi, ku ktorým dospel súd prvej inštancie pokiaľ sa týka zákazu styku, určenia obmedzeného, asistovaného styku, jeho rozsahu, kde považuje za správne aj jeho právne posúdenie. S poukazom na ustanovenia § 387 ods. 2 CSP odvolací súd tu poukazuje na písomné vyhotovenie napadnutého rozsudku, jeho odôvodnenie, s ktorým sa plne stotožňuje. Navyše odvolací súd ani s prihliadnutím na odvolacie argumenty matky nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvoinštančného súdu ohľadne uvedených skutočností odchýliť, keď matka v odvolaní neuviedla nové dôvody, ani také, ktoré by boli spôsobilé privediť zmenu napadnutého rozhodnutia v časti zamietnutia návrhu o zákaz styku a v časti rozsahu určeného obmedzeného, asistovaného styku otca s maloletými deťmi.

Pokiaľ sa týka podmienok realizácie styku, tu mal odvolací súd za to, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, z ktorého dôvodu odvolací súd v časti určenia podmienok styku týkajúcich sa prítomnosti matky mal za to, že je potrebné rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť.

11.

Odvolací súd k odvolaniu matky dodáva iba nasledovné. Súd prvej inštancie sa správne vysporiadal so závermi znaleckého posudku, ktorý však nie je jediným dôkazom a súd ho vyhodnotil v súvislosti so všetkými vykonanými dôkazmi. Správne vyhodnotil nedôvodnosť zákazu styku otca s maloletými a dostatočne a zrozumiteľne svoje rozhodnutie v tejto časti aj odôvodnil. Správne súd prvej inštancie určil obmedzený asistovaný styk otcovi s maloletými deťmi a správne rozhodol aj o jeho rozsahu a mieste realizácie. V odôvodnení sa podrobne vysporiadal s dôvodmi, prečo určil obmedzený styk otca s maloletými. Tieto dôvody sú jasné, zrozumiteľné, dostatočné, presvedčivé, odvolací súd k nim nemá čo dodať. Maloleté deti A. a C. sú deti vo veku 10 a 9 rokov. So svojim otcom sa nevideli štyri roky, nestretli sa osobne, svojho otca však poznajú, lebo im telefonuje. Obe potvrdili, že ich nikdy neudrel, agresívne sa správal a vyhrážal len ich matke, čoho boli svedkom a boja sa ho. Je pochopiteľné, že agresívne správanie otca voči matke zle pôsobí na psychiku maloletých detí, avšak odvolací súd mal za to, že toto správanie otca nie je takej intenzity voči deťom, ktoré by odôvodňovalo zákaz styku. Preto odvolací súd mal takisto za to, že je v záujme maloletých, aby s otcom nadviazali opätovne osobný kontakt, pričom za primerané považoval určenie obmedzeného styku v rozsahu tak, ako rozhodol súd prvej inštancie. Odvolací súd nepovažoval čas v rozsahu jeden a pol hodiny štyrikrát do roka strávený s otcom za prítomnosti psychológa, na presne určenom mieste v Centre pre deti a rodiny v Holíči za ohrozujúci zdravý fyzický a psychický vývoj maloletých. Je na otcovi, aby sa snažil zmeniť svoje správanie a vyjadrovanie na adresu matky maloletých, ak mu na vybudovaní vzťahu s dcérami, tak ako to prezentuje záleží, aby si maloleté mali možnosť na neho zvyknúť a postupne si s ním budovať vzájomný vzťah. Odvolací súd sa stotožnil aj so záverom súdu prvej inštancie o vyslovenom názore maloletých detí. Súd prvej inštancie názor maloletých detí náležite zistil. Maloleté deti sa síce vyjadrili, že sa s otcom stretnúť nechcú, avšak odvolací súd tu poukazuje na skutočnosť, že súd po zistení názoru maloletých detí nie je povinný tento bezmedzne obsiahnuť do svojho rozhodnutia. Názor vyslovený maloletými deťmi vyhodnocuje, a to s prihliadnutím na okolnosti prípadu, vek a vyspelosť maloletých detí. Súd tak správne, napriek vyslovenému názoru detí dospel k záveru, že v ich záujme nie je zákaz styku a súdom určený obmedzený rozsah styku odvolací súd považoval za primeraný pri zohľadnení zistených okolností prípadu.

12.

Matka maloletých v priebehu odvolacieho konania doručila súdu rozhodnutie Okresného súdu Senica zo dňa 6.11.2024, č.k.SI-8T/41/2023-307 (bez vyznačenia právoplatnosti), z ktorého vyplýva, že obžalovaný E. B. bol uznaný za vinného, že dňa 9.11.2020 v G. fyzicky napadol bývalú družku D. E., dal jej facku, sotil ju na zem, následne napadol jej maloletého syna G. údermi rukou a kopancami. Následne z bytu odišiel a pod balkónom bytu vykrikoval v talianskom jazyku, nech ide G. dolu, že ho zabije a že zabije aj D. E.. Potom však z miesta odišiel. Od uvedeného dňa sa vyhrážal v talianskom jazyku matke formou textových a hlasových správ, teda sa inému vyhrážal smrťou a ťažkou ujmom na zdraví takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal na chránenej osobe, na dieťati a na blízkej osobe, čím spáchal pokračovací prečin nebezpečného vyhrážania, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, ktorého výkon trestu sa podmieniene odkladá na skúšobnú dobu 18

mesiacov. Matka uviedla, že otec sa k dcéram správa absolútne nevhodne, nateraz nie je v záujme detí, aby sa s ním stretávali a to ani v prítomnosti matky, alebo cudzích osôb. Nesprávnosť rozsudku vidí v tom, že súd rozhodol o tom, že sa otec bude s deťmi stretávať v prítomnosti matky, čím neprípustne zasahuje do práv obete trestného činu. Matka ako obzvlášť zraniteľná osoba, ako obeť trestného činu má nesporne právo na také zaobchádzanie zo strany súdov, subjektov poskytujúcich pomoc obetiam a iných subjektov, ktoré jej nebude spôsobovať vznik ujmy alebo prehľbovanie ujmy ich nevhodným alebo neprímeraným konaním. Za takéto neprímerané konanie možno považovať rozhodnutie súdu o zabezpečení prítomnosti matky pri stretnutiach otca s deťmi. Deti sú na matku citovo naviazané a akúkoľvek ujmu matky považujú za vlastnú.

13.

Odvolačný súd vzhľadom na uvedené skutočnosti a najmä na skutočnosť nevhodného správania sa otca voči matke, ako aj na vydaný rozsudok, považoval rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti, v ktorej určil styk otca s maloletými aj v prítomnosti matky za nesprávny. Vzhľadom na konfliktný vzájomný vzťah rodičov, nevhodné správanie otca voči matke prítomnosť matky odvolací súd považoval za kontraproduktívnu. Odvolací súd tiež mal za to, že prítomnosť matky pri realizácii obmedzeného styku nie je potrebná, keď bezpečie maloletých detí je dostatočne zabezpečené miestom realizácie styku, a to v Centre pre deti a rodiny, ako aj prítomnosťou pracovníka uvedeného zariadenia.

14.

Odvolačný súd považoval za správne aj nariadenie výchovného opatrenia. Matka konkrétne výhrady vo svojom odvolaní voči výchovnému opatreniu neuviedla. Odvolací súd však mal za to, že je vhodné, aby sa rodičia a maloleté deti podrobili psychologickému poradenstvu v Centre pre deti a rodiny Holíč za účelom opätovného nadviazania vzťahu detí s otcom, zlepšenia vzájomnej komunikácie otca s maloletými i vzájomnej komunikácie rodičov ohľadne výchovy maloletých. Centrum pre deti a rodiny Holíč zvažuje najlepší spôsob realizácie tohto výchovného opatrenia. Je určite v záujme maloletých detí, aby sa komunikácia medzi deťmi a otcom zlepšila, takisto aby otec nadobudol lepšie rodičovské zručnosti a aj spôsob vyjadrovania sa ohľadne matky a tiež je v záujme detí, aby rodičia dokázali komunikovať medzi sebou slušne ohľadne výchovy maloletých detí.

15.

Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I., III., IV. a v súvisiacich výrokoch V., VI., VII. o trovách konania štátu a náhrade trov konania v súlade s ustanovením § 387 ods. 1 CSP z dôvodu vecnej správnosti potvrdil. Pokiaľ sa týka výroku II. o úprave styku, tento tiež potvrdil, keďže ho považoval za správny, okrem časti upravujúcej podmienky realizácie styku týkajúcej sa prítomnosti matky, kde podľa ust. § 388 CSP rozsudok zmenil tak, že určený styk sa bude realizovať bez prítomnosti matky.

16.

O nároku o náhrade trov tohto konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1,2 CSP za použitia ustanovenia § 52 CMP.

17.

Uvedený rozsudok bol v senáte prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri, ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo, ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).